

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **L.**, proti odporcovi: **S.**, o zaplatenie **622 845 Kč**, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Cb/1/1992-Mš zo dňa 11. apríla 2013, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Cb/1/1992-Mš zo dňa 11. apríla 2013 v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 28Cb/1/1992-Mš zo dňa 11. 04. 2013 rozhodol tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 159 016 Kč, vo zvyšku žalobu zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ si žalobou doručenou súdu dňa 27. 12. 1991 uplatnil voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 622 845 Kč titulom náhrady škody podľa § 10 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch, ktorú spôsobil odporca exhaláciami

na lesných porastoch v celej Č. Citoval ustanovenia § 763 ods. 1 veta druhá Obchodného zákonníka, § 142a ods. 1 Hospodárskeho zákonníka, § 154a ods. 2, § 142a ods. 3 Hospodárskeho zákonníka, § 145a ods. 4 Hospodárskeho zákonníka a konštatoval, že medzi činnosťou odporcu a škodou na lesných porastoch navrhovateľa existuje priamy vzťah predpokladaný v ustanovení § 145a Hospodárskeho zákonníka, z ktorého dôvodu konajúci súd neskúmal otázku zavinenia zo strany odporcu, ale sústredil sa len na otázku výšky škody spôsobenej emisiami na lesných porastoch navrhovateľa na území Č. za obdobie roku 1989 a na otázku podielu odporcov na tejto škode. Vzhľadom na námietku odporcu ohľadne výšky škody a stanovenie jeho podielu zodpovednosti na tejto škode súd nariadil dokazovanie.

Pri posúdení oprávnenosti výšky navrhovateľovho nároku vychádzal zo znaleckého posudku č. 37/2011 zo dňa 13. 05. 2011, ktorý vypracoval znalecký ústav N. s tým, že navrhovateľ voči znaleckému posudku nedal žiadne námietky. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je voči odporcovi oprávnený vo výške 159 016 Kč, v ktorej časti návrhu vyhovel a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 151 ods. 7 O. s. p. tak, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozhodnutiu v časti, ktorou bolo vyhovené, v zákonnej lehote sa odvolal odporca podaním doručeným súdu 29. 04. 2013 /list v spise 375/ a navrhol s poukazom na ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a f/ a § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p., podľa § 220 napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, prípadne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

Rozhodnutie označil za také, ktoré trpí vadami uvedenými v § 205 O. s. p. a poukázal na to, že konajúci súd sa nevysporiadal s nasledovnými okolnosťami:

a/ vady listinného dôkazu, znaleckého posudku č. 151/2007 a znaleckého posudku č. 2 a námietkami odporcu, ktoré neboli odstránené vypočutím svedka alebo doplnením znaleckých posudkov

- neobjasnenie spôsobu stanovenia pozadia civilizačné pozadie diaľkový cezhraničný prenos a lokálne zdroje a znečistenie, to jest nepoužitia rozptylovej štúdie

- rozdielmi v použití vstupných údajov poskytnutých navrhovateľom do znaleckého posudku č. 151/2007 a do znaleckého posudku č. 2 ako aj údaj o celkovej škode
- dôvodom vzniku rozdielov v percentuálnom podiele odporcu na celkovej škode v znaleckom posudku č. 151/2007 a znaleckom posudku č. 37/2011
- vplyvom použitia matematického modelu na modelovanie emisií a jeho vplyv na výšku určeného percentuálneho podielu odporcu na celkovej škode na rozdiel od matematického modelu použitého v znaleckom posudku č. 151/2007, ktorého podkladom bol listinný dôkaz
- s existenciou použitím zohľadnením znaleckého posudku č. 151/2007 pre účely rozhodnutia vo veci, pričom odporca i navrhovateľ sa oň opierali
- možnosť aplikácie § 136 O. s. p. určenie výšky nárokov úvahou súdu v prípade, ak je ju možné určiť s nepomernými ťažkosťami alebo nemožnosti zistiť vôbec za podmienky osvedčenia existencie nároku na náhradu škody
- odôvodnenie označil za nedostatočné a nepresvedčivé a taktiež namietal prekážku rozhodnutej veci, o čom predložil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Cb/4/1992-Mš zo dňa 12. 04. 2013, ktorým bol z toho istého titulu za obdobie 1989 na základe toho istého znaleckého posudku zaviazaný na náhradu škody vo výške 19 168 Kčs

K odvolaniu odporcu zaujal stanovisko navrhovateľ v podaní doručenom súdu 17. 05. 2013, v ktorom navrhol rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 28Cb/14/1992-Mš zo dňa 11. 04. 2013 o zaplatenie sumy 159 016 Kč ako vecne správny potvrdiť.

K námietke odporcu ohľadne prekážky rozhodnutej veci uviedol, že rozhodnutím veci č. k. 26Cb/4/1992 voči odporcovi došlo k pochybeniu, nakoľko bolo vydané nad rámec žalobného návrhu a vydané byť nemalo, teda ide o procesné pochybenie, ktoré nemá vplyv na správnosť napadnutého rozhodnutia. Čo sa týka vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia podľa navrhovateľa rozhodnutie v napadnutej časti je vecne správne ako aj posúdenie výšky škody na základe dostatočného dokazovania a predovšetkým znaleckých posudkov. Uviedol, že odporca sa mal možnosť vyjadriť k predloženým znaleckým posudkom v priebehu konania a súd na tieto vyjadrenia neprihliadol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky /§ 10 ods. 2 O. s. p./ prejednal odvolanie odporcu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania, podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je právne dôvodné.

Predmetom veci je právo na zaplatenie sumy 159 016 Kč titulom náhrady škody, v ktorej výške prvostupňový súd žalobe vyhovel.

Odporca správnosť prvostupňového rozhodnutia v napadnutej časti spochybňuje ustanovením § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ a f/ O. s. p., odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením odporcu, že súd neúplne zistil skutkový stav a nevykonal dostatočne všetky dôkazy rozhodujúce pre vydanie rozhodnutia. Je pravdou, že prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia odcitoval ustanovenie § 145a Hospodárskeho zákonníka a konštatoval, že neskúmal otázku zavinenia zo strany odporcu, ale sa iba sústredil na otázku výšky škody spôsobenú emisiami na lesných porastoch na území Č. Výšku podielu odvodzoval od znaleckého posudku a nárok označil za opodstatnený do výšky 159 016 Kč. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa prvostupňový súd nevysporiadal s námietkami odporcu k znaleckým posudkom, ktoré závery znaleckých posudkov spochybňoval a údaje potrebné pre rozhodnutie podľa odporcu záver prijatého rozhodnutia jednoznačne nevysvetľovali. I keď zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou v zmysle ustanovenia § 145a Hospodárskeho zákonníka sa zakladá na objektívnom princípe, pre posúdenie zodpovednosti za škodu nie je dostačujúce odcitovaním ustanovenia § 145a Hospodárskeho zákonníka na základe objektívnej zodpovednosti odporcu na zaplatenie škody zaviazat'. Z odôvodnenia rozhodnutia musí byť jednoznačné, že navrhovateľovi škoda vznikla prevádzkovou činnosťou odporcu, ktorej prevádzkovanie bolo v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Pokiaľ bola výška škody stanovená podielmi, taktiež musí byť z odôvodnenia rozhodnutia zrejmé na základe čoho konajúci súd dospel k záveru v akom podiele odporca za škodu, na ktorú bol zaviazaný zodpovedá. Keď rozhodnutie vychádza zo záverov znaleckých posudkov, taktiež je potrebné sa vysporiadať s námietkami účastníkov konania k záverom znaleckých posudkov tak, aby aspoň dva závery znaleckých posudkov sa v odpovediach zhodovali a na vznesené otázky k znaleckým posudkom zaujali jednoznačné stanovisko. S tvrdením navrhovateľa vo vyjadrení k odvolaniu, že konajúci súd neakceptoval námietky odporcu k znaleckým posudkom a teda sú nedôvodné odvolací súd sa nestotožňuje. Všeobecný odkaz na závery znaleckých posudkov s odcitovaním ustanovenia § 145a

Hospodárskeho zákonníka je nedostatočným, nepresvedčivým odôvodnením, ktoré sa nedá považovať za také, ktoré by bolo v súlade s ustanovením § 205 ods. 1 O. s. p.

Odvolací súd za dôvodnú námietku odvolateľa označil aj namietanú prekážku rei udicate, prípadne litispendencie, nakoľko aj z vyjadrenia navrhovateľa k odvolaniu /list v spise 411/ je zrejmé, že je zjavné, že došlo k procesným pochybeniam, čo je dôkaz o tom, že táto námietka odporcu nie je bezdôvodná a taktiež v spise sa nachádza rozhodnutie, na ktoré sa odporca odvoláva a nie je z neho jednoznačne zjavné, že vo veci nebolo už rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na uvedené skutočnosti prvostupňový rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11. 04. 2013 v napadnutej časti podľa § 221 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie. V novom konaní bude potrebné dokazovanie doplniť tak, aby bol dostatočne zistený skutkový a právny stav, riadne zabezpečené jednoznačné vyjadrenia k námietkam účastníkov konania k znaleckým posudkom. Odôvodnenie rozhodnutia, na základe ktorého konajúci súd dospeje k právnomu záveru, že odporca za škodu vo výške 159 016 Kč zodpovedá, musí byť presvedčivé a jednoznačné, že odporca za škodu spôsobenú jeho prevádzkovou činnosťou navrhovateľovi vo výške, na ktorú bol zaviazaný skutočne zodpovedá. V novom konaní bude potrebné rozhodnúť aj o trovách konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 24. júna 2014

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová